

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 100. Ladislaus Regis Poloniæ Filius Podiebracii Successor

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

Sæcul. XV
 A.C. 1471.

a Matthia Hungariæ Rege bello acriter
 pressum cerneret, ac insuper a potissima
 suorum parte derelictus esset, saltem sibi
 juxta arbitrium suum successorem eligere
 statuit, quem & elegit, quamvis ferme
 ipsi successu. Varia enim fuere hac de re
 ipsius consilia; modo enim Poloniæ Re-
 gem nominare voluit, ut fidei datæ satis
 faceret, qua in eundem Successionis jura
 ad Bohemiæ Regnum transferre promisit,
 modo in Matthiam Hungariæ Regem
 propendebat, spe fretus, se hoc pacto li-
 bertatem Victorino filio suo procuratu-
 rum: nunc cum summo Pontifice, a quo
 exauctoratus, sacrisque interdictus erat,
 in gratiam redeundi desiderium præsefe-
 rebat; sed tandem huc illucque fluctuan-
 tem Podiebracii animum Mors anxiiis
 hisce curis exemit. Sepultus est Pragæ
 in monumento Regum exigua admodum
 pompa. Rochisana aliquanto ante Regis
 sui obitum itidem e vivis excessit, qua
 vero die ignoratur.

§. C.

*Ladislavus Regis Poloniæ Filius
 Podiebracii Successor.*

Bohemi Podiebracio fati functo comi-
 tia agunt, eo fine, ut Wladislaum
 seu Ladislaum primogenitum Regis Po-
 loni filium Regni successorem eligerent.
 Erat

Erat is tum nonnisi quindecim annorum Sæcul. XV. A.C 1471.
 adolescens, Matremque habuit Ladislai
 Sororem. Hunc Pater ejus quantocius cum
 valido exercitu in Bohemiam misit; ti-
 mebat enim, ne filius ejus præveniretur
 a Matthia Hungarorum Rege, qui illius
 electionem ægerrime ferebat, eo quod
 ipse jam olim auctoritate Pontificis atque
 Imperatoris a Bohemis Christianæ Reli-
 gioni addictis vivente adhuc Georgio Po-
 diebracio ad Regni hujus coronam vo-
 catus esset.

Verum Matthias eo tempore tam ad-
 versa premebatur fortuna, ut novi hostis
 potentiam sibi accersere minime consul-
 tum esset: hinc enim Turcæ Regnum
 Hungariæ eripere moliebantur: illinc
 Episcopi, ac Regni Proceres seditionem
 movebant, atque adversus eum ob im-
 modicam tributorum exactionem, &
 asperiores Regiminis normam conspira-
 tionem prorsus perniciosam conflagant,
 quin etiam jamjam Hungari Casimirum
 natu minorem Regis Poloniæ filium sibi
 in Regem poscebant. Matthias ta-
 men spretis omnibus hisce infestæ for-
 tunæ casibus, nihil magis iniquo tulit
 animo, quam injuriam a Bohemis nuper
 acceptam: Unde quamvis proprii sui
 Regni jactura sibi proxime impenderet,
 nihilominus alieni Regni sibi denegati
 contumeliam ulcisci omni ope & opera

Bonfin. 4.

dec. 2.

Michov. l. 4.

cap. 62.

Cromer. l. 27

Dubrav. lib.

30. & 31.

Sæcul. XV. contendebat, licet illud ob virium impotentiam haud possidere posset, nec potentiora ei, quam cuivis alteri Principi, in Bohemiam jura suffragarentur. (*) Igitur vindictæ cupidine flagrans Bohemiam incursionibus & incendiis totam, qua late patet, devastat. Tandem vero arma in præcipuum hostem suum convertit, ac Casimirum juniorem e Regno Hungariæ propellere omnibus viribus adlaborat; valuitque successus. Nihilominus tamen Wladislaus a Bohemis Rex coronatur, & Pragæ vigesima prima die Mensis Augusti ab Episcopis Catholicis ungitur, Regni que sui possessionem salvam, firmamque sibi soli asserit.

§. CI.

(*) De Principum Juribus velle judicium ferre, nec Historici partes exigunt, nec debita coronatis cervicibus reverentia permittit. Quanta æquitate Matthias Bohemiam sceptrum sibi vindicare potuisset, primo obtutu in Austria atque Hungariæ Annalibus perspicitur; nobis intra Historiæ Ecclesiasticæ limites subsistentibus dixisse sufficiat, Matthiam jam puerum a summo Pontifice ad hanc coronam fuisse vocatum, eamque proprii sanguinis pretio pro fidei conservatione contra Turcas effusi emeritum fuisse.